

Sterk debuut Verhoef

Noord-Hollandse fokveedag Opmeer maakt kennis met Haar hoevekoeien van familie Verhoef

In 2002 viel de keuring in Opmeer letterlijk en figuurlijk in het water. Dit jaar scheen de zon onbarmhartig fel, maar de honderd koeien leek het niet te deren. Nieuwkomer Verhoef uit Wieringerwerf kwam sterk voor de dag.

Haarhoeve Hansine 19 (v. Marker), kampioene middenklasse en algemeen kampioene
Productie: 2,01 321 9426 4,58 3,37 LW 112

Op de fokveedagen in Woerden en Breukelen waren ze graag geziene keuringsdeelnemers, maar een jaar geleden verhuisden Niek en Nel Verhoef en hun dochters vanuit het Utrechtse Haarzuilens naar het Noord-Hollandse Wieringerwerf. Voor het eerst deden ze dit jaar mee aan de landbouwtentoonstelling in Opmeer. Hun deelname bleef niet onopgemerkt; daarvoor was het resultaat te goed. Het succes begon al bij de vaarzen waar Haarhoeve Sabine 14 (v. H Ruud) en Haarhoeve Moldau 13 (v. Lee) elkaar in de rubriek troffen. Beide vaarzen toonden een mooie uier met prima speenplaatsing en ophangband. Moldau won het stalondersje omdat ze even meer openheid en melkopdruk toonde dan Sabine, die een tikje balkvormig aandeed. In de eindstrijd

kregen de Haarhoevevaarzen gezelschap van onder meer Jannie 270 (v. Lord Lily) van Nico en Klaas Kaan uit Wieringerwaard. Met haar mooie melkframe en hoog aangehechte achteruier plaatste ze zich net voor Sabine, maar achter Moldau die net even sterker in de klauwen bleek. Zou de familie Verhoef dan direct al de titel opeisen? Nee, dat niet. Al was het een close finish, de vaarzentitel ging naar de sterk stappende Carla 222 (v. Beltron) van John en Christel Wester uit Opmeer. De melktypische Beltron dochter was lang en sterk van boven en haar uier vertoonde een positieve balans. De familie Verhoef gaf de moed nog niet op. In de middenklasse gooiden ze hoge ogen met Haarhoeve Hansine 19. Deze Marker dochter kreeg in haar rubriek geduch-

te tegenstand van twee halfzussen: Japke 50 van Ton Lansbergen uit Egmond aan de Hoefen Ber 14 van Jacob Wijnker uit Avenhorn. Zowel Japke als Ber waren vorig jaar in de prijzen gevallen. Ber veroverde toen het kampioenschap bij de vaarzen, Japke pakte de reservetitel in de middenklasse. De iets bloot ogende Japke beschikte over de beste uier van de drie Markertelgen: hoog van achter, vast van voren en met mooi geplaatste spenen. Later op de dag veroverde Japke daarmee evenals in 2002 de uierprijs. Verder kwam ze niet, want in de rubriek bleven Ber en Hansine haar voor. In frame deden de twee niet veel voor elkaar onder. Ze bekoorden het publiek met lange skeletten, rijk aan inhoud en met mooie overgangen. Qua uier was Ber de baas; haar vooruier was duidelijk langer en haar achteruier hoger dan die van Hansine. Het beenwerk gaf de doorslag. Door de betere klauwen en sterkere stap belandde Hansine op de eerste plek. Ook in de finale hield de jury het bij die volgorde, zodat de eerste titel van de familie Verhoef in Opmeer een feit was. Later op de dag voegde Hansine daar nog het algemeen kampioenschap aan toe. Aan het niveau van de twee Markerzussen konden de andere kandidaten uit de middenklasse niet tippen. Voor Texla Martha 146 (v. Lord Lily) van Edo en Thea Rutten uit De Cocksdorp restte de derde plek. De grote Lord Lily dochter, die de reis van Texel naar Opmeer had gemaakt, straalde veel melkopdruk uit, maar legde voor de titels letterlijk en figuurlijk te weinig gewicht in de schaal. Dankzij haar betere beenwerk verwees ze nog wel de fraai geuierde Leeuwarder 605 (v. Lord Lily) van Klaas en Jopie Sluis uit Hem naar de vierde plek.

Zon na regen

Draaide de fokveedag in 2002 nog uit op een heus waterballet, dit jaar vond de keuring in Opmeer plaats onder een strakblauwe hemel en een stralende zon. De fraaitypische Martje 93 van Willem Keesom uit Nieuwe Niedorp kan onder beide omstandigheden goed presteren. Vorig

Carla 222 (v. Beltron), vaarzenkampioene
Voorspelde prod.: 2,03 305 9939 3,71 3,06 LW 110

jaar nam de sterk stappende Lord Lily dochter — de productieijver was van haar lijf te lezen — de titel in de middenklasse mee naar huis, dit jaar eiste ze het kampioenschap bij de senioren voor zich op. De zwaarste concurrentie kreeg Martje van de best ontwikkelde en uitstekend geuierde Jeltje 167 (v. Benninger Turbo) van Kees de Boer uit Benningbroek. Zij pakte de reservetitel voor de uiterst degelijke Gusta 283 (v. Archibald) van Daan en Gerda van Dolder uit Hoogwoud. Dankzij haar sterke gebruikseigenschappen eindigde Gusta nog wel net voor Marijke 656 (v. Blackport), een tweede pupil van De Boer uit Benningbroek. Voor stal De Boer was het daarmee nog niet afgelopen. De jury riep hun bedrijfscollectie met daarin een uniform viertal royaal ontwikkelde, fraaitypische koeien uit tot kampioensgroep.

Inge van Drie

Martje 93 (v. Lord Lily), kampioene senioren
Productie: 3,02 379 13.570 3,92 3,23 LW 103

Koepad

Op 85-jarige leeftijd is enige weken geleden een van de laatste beeldbepalende MRIJ-fokkers heengegaan: Johannes Hietberg uit Wijhe. Als twaalftjarig knaapje werd hij al wees; dat vormde hem mogelijk als de persoonlijkheid die zich na zijn huwelijk in 1947 op de boerderij van zijn schoonouders 'een meester op alle wapenen' toonde. Hij fokte beroemde varkensberen, een hengst als Vendelier, maar vooral zijn MRIJ-koeien genoten nationale erkenning. Pauldochter Norma won op drie opeenvolgende NRS-lustrumkeuringen een 1a-prijs en in 1964 werd ze als 13-jarige kampioene. Eenzelfde titel was vijf jaar later voor Juliana 53, een dochter van Maurits. 'Jeys' Hietberg — zoals hij

Johannes Hietberg

Jan Kruize

gold voor zijn vele vrienden — was ook een begenadigd bestuurder. Hij was decennia actief voor de MRIJ-bond, de veeverbeteringscommissie in Overijssel, de KI-vereniging De IJsselstreek en in het bestuur van het KNRS. Zijn vele bestuursfuncties in veeverbeteringsland kon hij vervullen omdat hij zijn prachtige en duurzame MRIJ-koeien in goede handen wist van medewerker Willem van Dartel. Toen die in 1990 stopte vond Hietberg het welletjes: de roodbontglorie op Groot Weulink blijft een belangrijk onderdeel van de MRIJ-historie.

Dierenarts Jan Kruize, die aanvankelijk een kleine praktijk in het Groningse Westerwolde runde en vijf jaar later de hele wereld bereisde in dienst van de farmaceutische onderneming Philips Duphar, werd in 1974 benoemd als directeur van de KI-vereniging Gelderland, een van de grootste in het land destijds. Kruize gaf zijn mensen in de stallen en in het laboratorium veel ruimte, hij zorgde voor een aangenaam werkklimaat en hield zich bezig met de grote lijnen. Toen hij in 1988 afscheid nam had hij beroemde stieren uit het 'gezamenlijke HF-programma' en de eigen roodbonte Alva 4 optimaal weten te benutten door herintroductie van het verspermacircuit. Na zijn afscheid van de werkvloer legde hij met Chris Willems de basis voor het Embrytec-project, dat enige jaren later helaas door financiële perikelen mislukte. Jan Kruize bleef zicht houden op nieuwe ontwikkelingen, ook al werd zijn eigen gezichtsvermogen er niet beter op. Hij overleed op 77-jarige leeftijd.